

Як ділитися Божою любов'ю

Таїс не знала, що сказати або зробити, але хотіла допомогти.

Кароліна Мальдонадо
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Болівії.

Був спекотний ранок. Ідучи через футбольне поле, Таїс з подружкою Клавдією розмовляли і сміялися. У них щойно завершився урок фізкультури і тепер вони йшли на математику.

У молодших дітей була перерва. Таїс дивилася, як вони грають.

Тоді вона побачила маленьку дівчинку, яка сиділа сама на сходах. Коли вони наблизилися, Таїс помітила, що дівчинка плаче.

Таїс помахала Клавдії, щоб та підійшла до дівчинки.

Клавдія нахмурилася і похитала головою: "Ми запізнимося".

Перш ніж Таїс встигла щось сказати, Клавдія вже пішла.

Таїс подивилася на маленьку дівчинку. Їй було десь п'ять років. Вона заховала обличчя між колін і накрила голову руками.

Таїс сіла поруч. Дівчинка трохи відсунулася. "У тебе все гаразд?" — лагідно запитала Таїс. Дівчинка не відповіла. Таїс була не впевнена, що сказати або зробити.

"Чим я можу допомогти?" — запитала вона тоді.

Дівчинка знизала плечима.

"Мене звати Таїс. А тебе?"

Нарешті дівчинка підвела очі на Таїс.

"Ніколь".

"Чому ти плачеш, Ніколь?"

"Усі дразняться, що я пухкенька", — сказала вона крізь ридання.

Таїс витерла обличчя Ніколь. "Мені шкода, що вони таке сказали. Неважливо, що думають люди".

"Вони кажуть, що я не гарна".

"А я думаю, що вони неправі!" — сказала Таїс, усміхнувшись. — Ти дуже гарна і також дуже особлива. Ти знала це?"

Таїс згадала одну зі своїх улюблених пісень з Початкового товариства. Тепер вона знала, що сказати.

"Ти — Боже дитя", — сказала Таїс, беручи дівчинку за руки.

Таїс трохи поговорила з Ніколь. Вона пояснила, якою важливою Ніколь є для Небесного Батька, для її сім'ї та багатьох інших людей, які її дуже люблять. Потроху Ніколь почала усміхатися.

Через кілька хвилин Ніколь підвелася й міцно обійняла Таїс. "Дякую!" — сказала вона.

Таїс дивилася, як її нова подружка із широкою усмішкою на обличчі побігла грати. Було приємно допомогти Ніколь відчувати себе краще і дізнатися, як сильно її любить Бог.

Тоді Таїс теж підхопилася на ноги. *Краще мені, як і Ніколь, пробігтися, інакше я запізнюся на математику!* — думала вона, усміхаючись і поспішаючи на урок. ●

